

Pohádka vodnická

- VOJTA Jestli si, děti, myslíte, že vodníci nejsou, tak tedy vám říkám,
- PATRICIE že jsou, a jací!
- EMMA Tak třeba zrovna u nás, co jsme se my jako narodili, bydlel jeden v řece Úpě pod splavem,
- KAČA a jeden byl tuhle v Havlovicích u toho dřevěného mostu,
- PATRICIE a jeden se zdržoval v Radečském potoku,
- ANETA to byl Němec německá, ani slova česky neuměl;
- VOJTA však jednou přišel k mému tatínkovi, aby si dal vytrhnout zub, a za to mu donesl košíček stříbrných a růžových pstruhů pěkně pokladených kopřivami,
- KAČA aby zůstali čerství;
- VOJTA a že to byl vodník; bylo vidět z toho, že po něm na židli bylo mokro.
- PATRICIE A jeden byl u dědečkova mlýna v Hronově
- VOJTA a ten choval pod splavem,
- PATRICIE pod vodou
- VOJTA šestnáct koní; proto inženýři říkali, že tam na tom místě má řeka Metuje šestnáct koňských sil.
- KAČA Těch šestnáct bílých koní pořád táhlo a táhlo, a proto se mlýn pořád točil;
- VOJTA a když jedné noci náš dědeček umřel, šel vodník a vypřáhl potichu všech šestnáct koní, a mlýn se tři dny netočil.
- PATRICIE Na velkých řekách jsou vodníci, kteří mají ještě víc koní, třeba padesát nebo sto; ale někteří jsou takoví chudáci, že nemají ani dřevěnou kozu.
- ADAM Vodníci jsou samotáři,
- VALČA ale tak jednou, dvakrát do roka se sjedou z celého kraje a konají... Jak se tomu říká?
- EMMA okresní konferenci.
- VALČA A konají okresní konferenci.
- LAURA Z našeho kraje se vždycky scházeli při velké vodě na lukách u Hradce Králové.
- ANETA Na takovém pěkném mokrém místě se tedy sesednou a povídají si, co je nového:
- ANETA že tamhle v Suchovršicích dělají lidi regulaci, takže se tamní vodník,

ADAM jako starý Jireček,
ANETA musí odtamtud vystěhovat;
VALČA že hrníčky a pentle podražily,
LAURA to vám je hrůza: aby vodník, když chce někoho chytit, koupil za třicet korun pentlí a hrníček stojí nejmíň tři koruny,
VALČA a ještě je to šmízo; nejráději praštit řemeslem a chytit se něčeho jiného.
EMMA A tu si vodníci vypravují, že jaroměřský vodník Faltys, ten zrzavý, se chytil obchodu a prodává minerální vody,
LAURA a kulhavý Slepánek se stal instalatérem a dělá vodovody,
ANETA a jiní si pomohli jinou živností.
ADAM To se rozumí, že vodník může dělat jen to řemeslo, ve kterém je něco od vody;
LAURA tak třeba může být závodníkem nebo podvodníkem,
EMMA může psát do novin úvodníky,
ANETA může být průvodcem nebo průvodčím,
ADAM může se vydávat za vévodu,
VALČA za člověka vznešeného původu nebo za majitele velkozávodu
ADAM zkrátka nějaká voda v tom musí být.
VOJTA Jak vidíte, zbývá pro vodníky dost živností,
PATRICIE a proto jich také pořád ubývá;
KAČA proto se počítají na svých výročních poradách a říkají si smutně:
ADAM „Zas je nás o pět míň; mládenci, takhle naše povolání pomalu vymře.“
EMMA „Inu,“
LAURA povídá starý Kreuzmann,
ANETA trutnovský vodník,
EMMA „už to není, jako to bývalo. Holenku, tomu je hrůza tisíců let; tenkrát byly celé Čechy pod vodou, a člověk, čibržkom vodník, vždyť tehdy ještě lidé nebyli, no jo, to byly jiné časy — krucinál, kde jsem vlastně přestal?“
VALČA „Že byly celé Čechy pod vodou,“
ADAM pomáhal mu skalický vodník Zelinka.

EMMA „Aha,“

LAURA řekl Kreuzmann.

EMMA „Tedy celé Čechy byly pod vodou,

ADAM i Žaltman

ANETA a Červená Hůra

VALČA a Krákorka

EMMA a všechny ostatní hory; a našinec mohl mokrou nohou pěkně pod vodou jít třeba z Brna až do Prahy. Ještě loket nad Sněžkou byla voda. Lidi, to byly časy.“

PATRICIE „To byly,“

VOJTA vzpomínal ratibořický vodník Kulda.

PATRICIE „Tenkrát jsme my vodníci ještě nebyli takoví samotáři a poustevníci jako dnes. Tenkrát jsme měli podvodní města, vystavěná z vodních cihel, a nábytek byl vyřezán z tvrdé vody, a peřiny byly z měkké dešťové vody, a topilo se teplou vodou; a nebylo ani dno, ani žádný břeh, ani povrch vody; byla jen voda a my.“

KAČA „Ba,“

VOJTA povídal Liška řečený Hejkavec,

PATRICIE ten vodník z žabokrcké mokřiny,

KAČA „a jaká ta voda tehdy byla! Mohls ji krájet jako máslo,

VOJTA a koule z ní dělat,

PATRICIE a nitě z ní upříst,

VOJTA a provazy z ní kroutit;

KAČA byla jako ocel,

VOJTA a jako len,

PATRICIE a jako sklo,

KAČA a jako papěrka,

PATRICIE a hustá jako smetana, a pevná jako dub,

KAČA a hrála jako kožich.

VOJTA Všecko bylo uděláno z vody...

KAČA Všecko bylo uděláno z vody. Holenku, taková voda teď už není ani v Americe,

kdepak!“

PATRICIE A starý Liška si odplivl, až se tam udělala hluboká tůň.

EMMA „Bejvala,“

LAURA řekl Kreuzmann zamyšleně,

EMMA „bejvala tehdy moc krásná voda, ale byla ještě tentononc, dočista nemá.“

ANETA „Jak to?“

VALČA podivil se Zelinka, který nebyl tak stár jako ti druzí.

ADAM „Inu, nemá byla,“

LAURA povídal Liška Hejkavec.

EMMA „Neměla žádný hlas.

VALČA Neuměla ještě mluvit.

ADAM Byla tak tichá a nemá, jako je teď, když zmrzne.

EMMA Nebo jako když napadne sněhu a je půlnoc a nic se ani nepohne;

ADAM a tu je takové ticho, takové tichoučké ticho, že ti je až ouzko, a tu vystrčíš hlavu z vody a posloucháš; a tu se ti sevře srdce tím ukrutným tichem.

LAURA Takové ticho tehdy bylo, když byla voda ještě nemá.“

ANETA „A jakto,“

VALČA ptal se Zelinka, který byl stár jenom sedm tisíc let,

ANETA „jak to, že už není nemá?“

KAČA „To přišlo tak,“

PATRICIE řekl Liška.

KAČA „Mně to vypravoval můj pradědeček, a říkal:

VOJTA To už je nějakých milión let.

KAČA Tak tehdy byl živ jeden vodník, jakpak se honem jmenoval?

PATRICIE Rákosník,

KAČA Rákosník ne.

PATRICIE Minařík.

KAČA Taky ne.

PATRICIE Hampl.

KAČA Hampl taky ne.

PATRICIE Pavlásek.

KAČA Taky ne, hergot, jakže se jmenoval?“

EMMA „Arion,“

LAURA řekl Kreuzmann.

ADAM „Arion,“

ANETA přisvědčil Liška.

ADAM „Taky jsem to měl na jazyku. Arion se jmenoval.

VALČA A ten Arion měl vám takový divný dar, takovou schopnost od pána boha, inu, takové nadání, víte?

EMMA On dovedl tak krásně mluvit a zpívat, že jednomu srdce skákalo a zase zaplakalo, když zazpíval.

ADAM Takový to byl muzikant.“

VOJTA „Básník,“

PATRICIE opravil Kulda.

KAČA „Muzikant nebo básník,“

VOJTA řekl Liška,

KAČA „ale uměl to, holenku. Říkal pradědeček:

PATRICIE Všichni brečeli, když se dal do zpěvu.

VOJTA On měl, ten Arion, velikou bolest v srdci.

KAČA Nikdo neví, jakou.

PATRICIE Nikdo neví, co se mu stalo zlého.

VOJTA Ale musela to být strašná bolest, že zpíval tak krásně

PATRICIE a tak smutně.

KAČA A jak tak pod vodou zpíval a nařikal, třásla se každá krůpějka vody, jako by to slza byla.

PATRICIE A v každé krůpějce uvázlo něco z jeho zpěvu.

KAČA Každá kapička zachytila kousek jeho hlasu.

VOJTA A proto už není voda němá.

KAČA Proto zvoní,

PATRICE cinká,

KAČA ševelí a šeptá,

PATRICIE zurčí a bublá,

VOJTA šplouchá,

PATRICIE šumí,

KAČA hučí,

PATRICE ropotá,

KAČA úpí a kvílí,

VOJTA burácí,

PATRICIE řve,

KAČA ječí a hřímá,

PATRICIE sténá a vzdychá a směje se,

KAČA hraje jako na stříbrnou harfu,

PATRICIE klokotá jako balalajka,

KAČA zpívá jako varhany,

PATRICIE duje jako lesní roh

OBĚ a hovoří jako člověk v radosti nebo žalu

VOJTA Od té doby mluví voda všemi jazyky na světě

ADAM a povídá věci, kterým už ani nikdo nerozumí,

VALČA jak jsou divné a krásné.

EMMA A nejmíň jim rozumějí lidé.

ANETA Ale pokud nepřišel Arion a nenaučil vodu zpívat, byla stejně němá, jako je němé nebe.“

EMMA „Ale to nebyl Arion, co přinesl do vody nebe,“

LAURA řekl starý Kreuzmann.

ADAM „To bylo až později, za mého tatíka a udělal to vodník Kvakvakvokoax, a to z lásky.“

PATRICIE „Jak to bylo?“

KAČA ptal se vodník Zelinka.

VOJTA „To bylo tak.

PATRICIE Kvakvakvokoax

KAČA se zamiloval.

PATRICIE Kvakvakvokoax

KAČA viděl princeznu

VOJTA Kuakuakunku

KAČA a zaplanul k ní láskou,

VŠICHNI kvak.

VOJTA Kuakuakunka

KAČA byla krásná. Měla žluté žabí břicho, a žabí nožičky, a papulu žabí od ucha k uchu, a byla celá mokrá a studená.

VOJTA taková krasavice to byla.

PATRICIE Takové už ani nejsou.“

EMMA „A co dál?“

ANETA ptal se vodník Zelinka dychtivě.

LAURA „Nu, co by bylo?

ADAM Kuakuakunka

VALČA byla krásná a pyšná.

LAURA Nadýmala se jen a říkala

VŠICHNI kvak.

ADAM Kvakvakvokoax

LAURA byl jako blázen.

ADAM Vezmeš-li si mne za muže,

VALČA řekl jí,

ADAM přinesu a dám ti, co budeš chtít.

VALČA A tu ona řekla:

LAURA Tedy mi přines modré z nebe,
VŠICHNI kvak.“
EMMA „A co udělal Kvakvokvakvkv... kvakva... kvakvokve...“
ADAM Kvakvakvokoax.
EMMA Kvokvokvokvo...
ADAM Ne. Kva-kva-kvo-koax.
EMMA Kva-kva-kva-kva...
ADAM Ne. Kva-kva-kvo-ko-ax
LAURA Ať to řekne radši ona.
VALČA A co udělal Kvakvakvokoax?
LAURA ptal se Zelinka.
ADAM „Nu, co měl dělat?
LAURA Seděl pod vodou a naříkal:
VŠICHNI Kva kva kva kvá, kva kva kva kvá.
LAURA A pak si chtěl vzít život.
VALČA Proto skočil z vody do vzduchu, aby se v něm utopil,
VŠICHNI kvak.
LAURA Nikdo před ním ještě do vzduchu neskočil.
ADAM Kvakvakvokoax
LAURA byl první.“
PATRICIE „A co udělal ve vzduchu?“
VOJTA „Nic.
KAČA Podíval se nahoru, a nad ním bylo modré nebe. Podíval se dolů, a pod ním bylo také modré nebe.
ANETA Kvakvakvokoax
PATRICIE užasl. Tehdy ještě nikdo nevěděl, že se nebe odráží ve vodě.
KAČA Když Kvakvakvokoax uviděl, že je na vodě modrá obloha, vykřikl podivením
VOJTA ‚kvak‘

PATRICIE ,kvak‘

KAČA ,kvak‘

VOJ+PAT+KAČ ,kvak‘ !

PATRICIE a spadl zase do vody.

VOJTA A pak vzal Kuakuakunku na záda a vyskočil s ní do vzduchu.

KAČA Kuakuakunka uviděla ve vodě modré nebe a vykřikla radostí:

AD+VAL+EM+LAU+AN ,kvakvá‘!

LAURA kvakvá! Kvakvá! Kvakvá!

VALČA Kva!!

ADAM Neboť jí Kvakvakvokoax přinesl modré z nebe.“

VOJTA „A co bylo dál?“

KAČA „Nic.

PATRICIE Byli pak spolu šťastně živi a narodilo se jim mnoho jiker.

VOJTA A od té doby vylézají vodníci z vody ven, aby viděli, že nebe je taky tam, kde je jejich domov. Když někdo opustí domov, ať je to kdo chce, a ohlédne se pak zpátky, jako se Kvakvakvokoax podíval do vody, vidí, že tam doma je to pravé nebe.

KAČA Víš, to pravé modré a krásné nebe.

PATRICIE Kvak.“

VALČA „A kdo to dokázal?“

VŠICHNI „Kvakvakvokoax.“

LAURA „Ať žije Kvakvakvokoax!“

VALČA „A Kuakuakunka!“

VŠICHNI Kvakvakvokoax a Kuakuakunka! Kvakvakvokoax a Kuakuakunka! Kvakvakvokoax a Kuakuakunka! Kva!

VALČA V tu chvíli šel kolem jeden člověk a myslil si: „To dnes ty žáby kvákají!“ I popadl kámen a hodil jej do té mokřiny.

LAURA Voda vysoko vystříkla, zašplouchalo to, a bylo ticho:

VŠICHNI všichni vodníci skočili do vody, a teprve příštího roku budou zase mít konferenci.